

(Afbrydelse af Holch). Jeg vilde kun anbefale det ærede Medlem at henvende sig til det rette Parti.

Jeg vil sluttelig kun gjøre en Henstilling til Udvalget, som jeg glemte, da jeg første Gang havde Ordet, og som jeg vil bede det tage under Overveielse mellem 2den og 3die Behandling, det er Spørgsmaalet om Valg med absolut Majoritet, altsaa en Endring til Grundlovens § 44. I Udlandet, hvor hemmelig Afstemning er indført, og vel ogsaa, hvor der er offentlig Afstemning, men det har jeg ikke saa nøie undersøgt, foretages Afstemningen paa den Maade, at Kandidaten kun betragtes som valgt med absolut Majoritet, ellers maa der finde Omvalg Sted. Jeg vilde finde det overordentlig heldigt, om Udvalget mellem 2den og 3die Behandling vilde tage dette Spørgsmaal op til Overveielse, og fremkomme med et Forslag, saaledes at vi kunde faae dette afgjort ved dette Lovforslag.

Berg: Skulde det Sidste gennemføres, vilde det ganske vist være til Fordel for det ærede Medlems Kommuneafstemning. Som Sagen nu foreligger, efter den Erfaring, der er indbundet, ville vi i høi Grad skade vor politiske Stilling, Fæstheden, der endnu kan være tilbage indenfor Partierne og deres Tilhængere i Landet, hvis man kommer bort fra Valgdagens Forhandlinger, samlet Valgafstemning, og spreder dem ud i Kommunerne. Et skal jeg tilføie til, hvad jeg før bemærkede, og det er, at Partierne nu ikke holde Møde indbyrdes i Forening, Høire værger sine Folk som en Høne sine Kyllinger, jeg vil ikke sige Vælinger, thi de svømme ud fra Kyllingerne, men det gjør forøvrigt en Del af Høires Folk ogsaa, de svømme ogsaa ud fra Høderne, skjøndt Partiet værger dem og holder paa dem, at de endelig ikke maa komme de Steder, hvor de kunde faae den rette Oplysning. Paa Valgdagen ere de nødte til at møde, der kunne Kandidaterne udtale sig for og imod, og der er Folk, der kunne prøve Sindene for og imod. Hvor mange Slag de Herrer end have flaaet paa deres Sognemøder — jeg misunder dem det ikke — paa selve Valgdagen ere de bedste Slag flaaede for Demokratiet i Danmark. Det gjør mig ondt, at det ærede Medlem for Kallundborg (M. Sørensen) var blevet saa oprørt over mine Udtalelser; han betragtede dem Sætning for Sætning som Angreb paa sig. Jeg har ikke omtalt ham med et eneste Ord, jeg omtalte kun den ærede Ministers Udtalelser i Anledning af hans Forslag, Ministerens Ubefaling for at gaa ind paa hans Forslag, men

det ærede Medlem omtalte jeg ikke med et Ord. Det ærede Medlems smukke Signelse, at jeg har mig ad som Præsten, der pryglede Konfirmanderne, saaledes vilde jeg prygle Vælgene, forstod jeg ikke, den gik høit over min Forstand, men maatte det ærede Medlem senere ved Leilighed nærmere vil forklare den. Jeg vidste ellers ikke, at danske Vælgere vare blevne pryglede af os, jeg har aldrig været med til at foranledige noget Valg udføret. I 1873 ønskede jeg ganske vist Valg, og det var man saa venlig at gaa ind paa, men ellers veed jeg ikke, at jeg har haft nogen Skyld i den Henseende. Men saaledes have vore Vælgere ikke betragtet det, at Valgdagen for dem var saaledes at komme og faae Prygl. Jeg tror, at Valgdagen er for dem som at gaa til Dands. Denne lille hidfise Stemning mod mig fra det ærede Medlems Side bragte ham til ogsaa at tro, at jeg havde faaet forskellige Ting mod ham og hans Forslag, som jeg ikke har nævnt et Ord om.

Endnu værre gik det, synes jeg, med det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Holch), han mente, at jeg havde udtalt mig mod hans Foredrag baade paa forskellige enkelte Punkter og i det Hele. Det gjør mig meget ondt, at jeg maa modfise ham deri. Jeg har ikke modfaaet hans Foredrag, fordi jeg har været forhindret i at høre Andet end enkelte Optringer deraf. Har han saaledes følt sig truffen, maa det være, fordi han ogsaa kan træffes paa et andet Punkt. Nei, jeg befatter mig ikke med Høires Forhold til denne Sag paa anden Maade, end at jeg har omtalt, hvad der staar i Betænkningen med Hensyn til Valgkredens Omlægning om en Retteelse af den Art Uligheder, som flere Gange har været foresøgt efter Initiativ af Regjeringen, men skadig er strandet under Forhandlingerne i Folkethinget. Det var den Sætning, jeg omtalte, og ganske vist har det ærede Medlem Fjerdeparten i denne Sætning, og forsaavidt modfagde jeg ogsaa ham. Men naar han kom til saaledes at fare løs paa mine Udtalelser i Anledning af mine Angreb paa ham, har han atter givet det feil Adresse. Forøvrigt er det ret interessant for mig at se, hvorledes det ærede Medlem var kommet høit op, Høire behøvede ingensomhelst Forandring, hverken af Grundloven eller Valgloven, „vi skulle nok kommandere alligevel“, det var Tanken i det ærede Medlems Foredrag, „Høire skal nok vide at bevare sin Magt uden Hensyn til den nuværende Valglov“. Ja, den Udtalelse fortænkter jeg ikke det ærede Medlem i efter hans Livsprincip som Politiker, thi det er jo det, at Regje-